

מרכז נראית קופת הפלדה בה אוחסנו יהלומים בשווי של 2 מיליון דולאר בתוך המלטשה. משמאל נראה שוב השודד כשהוא נכנס אל המלטשה דרך חלון נופץ.

תמונות משחזורות אלה מתארות את שלבי השוד במל-טשת היהלומים ברמת-גן. מימין נראה שודד רעול פנים מטפס דרך צינור לקומה השלישית בבניין המלטשה. ב-

„פיספסנו 2 מיליון“, סיפרו השודדים בטלפון ל„העולם הזה“

יהלומים קורוצים ברמת-גן

היה זה המשך תמוה לאחד מנסיונות השוד הנועזים והמוזרים ביותר שבוצעו עד כה במדינת-ישראל, אם לא הנועז שבהם - נסיון השוד של מלטשת היהלומים בירנבאך - זוטמן, שאירע בשעות הבוקר של יום החמישי האחרון.

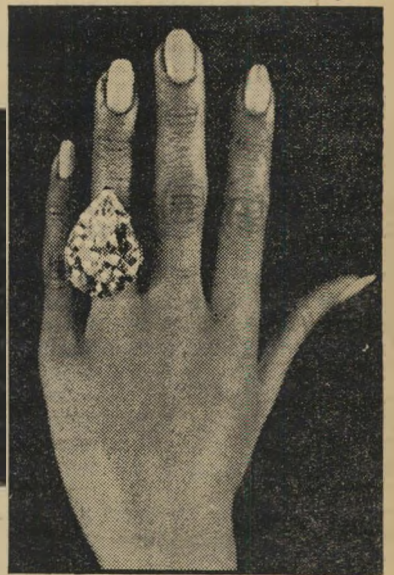
★ ★ ★

מלטשת היהלומים בירנבאך-זוטמן, שוכנת לא הרחק מבורסת היהלומים ברמת-גן, באזור התעשייתי ליד בריכת גני-גיל ומגרש הכדורגל של הכוח, זוהי אחת ממלטשות היהלומים הגדולות בארץ, המעסיקה עשרות פועלים ובחודי-שנים מסויימים בשנה מעבדת כבת-אחת יהלומים בשווי של מיליוני דולארים. אין פלא איפוא, שמלטשה זו שימשה בעבר אובייקט לנסיונות שוד. הנסיון האחרון לשדור את היהלומים שבמלטשה נעשה לפני חדשים מעטים. השודדים טיפסו או דרך צינור עד לקומה השלישית בבניין בו שוכנת המלטשה, ניפצו חלון וחדרו לתוכה בשעת לילה. בלילה מאוחסנים היהלומים המעובדים ויהלומי הגלם בתוך קופת פלדה גדולה בתוך המלטשה, הנמצאת בתוך חדר זכוכית, שכל נסיון כניסה אליו ללא ידיעת אמצעי-הבטחון הנהוגים שם, מפעיל מיד את פעמון האזהרה.

משום כך לא ניסו או השודדים אפילו להתקרב אל הקופה. הם המתינו עד לשעות הבוקר המוקדמות. כאשר ראשוני הפועלים מגיעים אל המלטשה יחד עם מנהל העבודה, כדי לחלק את היהלומים למכונות הליטוש, או הצליחו השודדים להכריח את הפועלים למסור לידיהם את היהלומים, ניסו להימלט עמם דרך חדר המדרגות. אולם בדרך נתקלו

בצורה זו יצאו שני השודדים המזויינים שהיו בתוך ה-מלטשה מהבניין, בגרמם איתם את סמל המשטרה הפצוע.

בשעת לילה מאוחרת צלצל הטל-פון בביתו של כתב העולם הזה: „הלו“ אמר קול ששמע עייף מעבר לקו. „מי מדבר?“ „תשמע“, אמר הקול האלמוני בטלפון, „לא חשוב מי מדבר. אבל אני רוצה שתפטר סמו בעתון שלכם בקשר לשוד שהיה ברמת-גן. זה שהחיללות נפצעו... זה לא בכוונה. ירו בהם בטעות, למה חשבו יש בניידה שוטרים של תיגבורת...“ „מי מדבר? מה אתה רוצה להגיד?“ שאל הכתב, שסבר כי אחד מיריביו מותח אותו. „תעזוב מי מדבר“, אמר הקול, „באמור-נה, אני יודע מה שאומר. תשמע! תכתוב שחבל שהחיללות נפצעו לחינם. וחבל שפיספסנו שני מיליון דולאר.“

ברגע זה הבין הכתב שכנראה אין זו מתיחה. „חכה רגע, אני רוצה להביא עט כדי לרשום.“ „אל תרשום שום דבר!“ צוה הקול ב-טלפון, „תזכור מה שאני אומר ובשביל שידעו שאנחנו באמת מצטערים בשביל החיללות, תראה שעוד יקבלו פרחים ומתנות מאצלנו.“ „למה יריתם בכלל?“ שאל הכתב. „לא יכול להגיד לך הרבה, ואני צריך לג-מור לדבר, אבל נפלה עלינו צרה, לא יודע איזה, ירדו עלינו השוטרים פתאום. ואנחנו לא סרייארים, או הכנסנו בהם צרורות...“ „באיזה נשק יריתם?“ שאל הכתב. „תעזוב את זה“, אמר הקול האלמוני, „שלום, ואל תשכח בענין החיללות...“ כאן נותקה השיחה.

סוחבים שומר